

## Egyetemi tanárok baráti béketalálkozója Szegeden

A szegedi egyetemi diákklubban baráti béketalálkozóra gyűltek össze hétfőn este a szegedi tudomány- és orvosegyetem professzorai. A találkón — amelyen résztvett Fodor Gábor, az akadémia levelező tagja, a Szegedi Tudományegyetem kétszeres Kossuth-díjas rektora is — megbeszélték azokat az eredményeket, amelyeket a Béke-Világtagtárs elnöke és a békebizottság elnöke az elmúlt évben elért. Az egyetemi tanárok beszámoltak kutatómunkájukról, amelyeket az imperialista országok kutatásaival ellentétben a béke, a fejlődés ügyét szolgálnak.

A találkozó részvevői táviratot küldtek Sir Sahib Szing Sokhi ve-

zérőrnagynak, aki mint az indiai nép küldötte a Béke-Világtagtárs elnöke és a békebizottság elnöke, hogy tárgyalásokkal oldják meg a vitás kérdéseket, s aki a Béke-Világtagtárs elnöke után egy évvel ezelőtt több külföldi békeharcossal együtt meglátogatta Szeged dolgozóit, köztük az egyetem professzorait is. „Élénk emlékeztünkben él az Ön egy évvel ezelőtti látogatása, amelyben bennünket, a tudomány dolgozóit is a békeharcban való fokozott részvételre buzdított. Hiszünk, hogy a béke megvédéséért folytatott közös harcunk további győzelmeket hoz majd — írják a többi között táviratukban a találkozó résztvevői.

### A szegedi Nemzeti Színház művészei júliustól az újszegedi szabadtéri színpadon szórakoztatják a város dolgozóit

A szegedi nemzeti színházban a színiévad befejezésének utolsó heteiben több operát és operettet — például Lehár Vándoridit, Puccini Pillangókisasszonyt és Erkel Bánk bán című művét felújították. A jövő színiévadban néhány nagy sikerrel játszott opera felújításán kívül két újat is bemutatnak. A jövő évi műsorban három operett és öt prózai darab szerepel.

Közben júliusban és augusztus-

ban az újszegedi szabadtéri színpadon szórakoztatják a város közönségét a színház művészei. Hetenként három-négy előadás lesz közöttük a Cigánybáró, a Bánk bán és más zenés mű.

Meghívták vendégszereplésre több vidéki színház művészeit is. Legközelebb a kecskeméti Katona József színház jön Szegedre s a szabadtéri színpadon a Leányvásárt adja elő.

## Egy üzem és egy iskola közös ünnepe

Szombat este a Gázgyár kultúrtermében kedves kis ünnepség zajlott le. A Vegyipari Technikum tanulói patronáló üzemükben műsoros estet rendeztek. Az üzem dolgozóit lassan gyűlekeztek, munkájuk elvégzése után jöttek el, hogy megnézzék mit tudnak az „ő fiatalok”.

Az öltözőben nagy volt az izgalom. Ez az első bemutatkozás, ettől sok függ. Már több, mint két hónapja készültek erre a találkozásra. A felmelegítő előjáték fiatalok izgatottan várták a műsor kezdetét. A színpadot is rendezték. Pasitka Bálint III. osztályos tanuló tervezte a színpadi díszleteket. A díszle-

tekhez szükséges anyagot és festéket a Gázgyár adta. Közös volt ez az ünnep. A függöny mögül gongyos hallatszott és egy fiatal fiú, a „főrendező” Tepliczki János jelent meg. Bevezetőjében beszélt az üzem és az iskola kapcsolatáról, majd Molier Scapin furfangjai című darabját ismertette röviden és már kezdődött is a játék.

A közönség nagyon jól mulatott Scapin (Dobó István) játszott furfangos szövegét, s a két zsongor apán (Szabó Lajos és Lugosi Ferenc) játékát, Molier Scapin furfangjait a Vegyipari Technikum növendé-

kei nagyszerűen tolmácsolták. Meglátott az előadásukon, hogy alaposan felkészültek. A dolgozók sok-sok tapsát méltó elismerésként kapták a szereplők. Ezután a Gázgyár és Erőmű súlyemelői következtek. Bozói Mihály, Kármayer János, Tóth Ferenc megmutatták az üzem dolgozóinak, hogy nemcsak a munkában, hanem a súlyemelésben is megállják a helyüket. A műsor végét. Az ifjúság táncra ke-rekedett, vidáman roppták a táncot az üzem és az iskola fiataljai. Ez a kis ünnepség is közelebb hozta őket egymáshoz.

## Ahol a fogók, lámpák, duplikáló üstök is készülnek

## Látogatás a Szegedi Vas- és Fémipari KSz-ben

Öt éve alakult 24 taggal a Szegedi Vas- és Fémipari Kisipari Szövetkezet, s az 5 év leforgása alatt városunk egyik legjelentősebb szövetkezetévé növekedett. A központi üzemrészleg a Vadász utcában talált otthont, ugyanezen a környéken egész közel a központhoz a lámpaosztály és a rézművesek. Napjainkig a szövetkezet tagságának létszáma 160-ra emelkedett. Sokasodnak az üzemrészleg is.

Hogyan jutott el a fejlődésben idáig a Vas- és Fémipari KSZ? A többi között azért, mert felismerték a termelési értékeket és a közgyűlések jelentőségét, igazi hivatást. Havonta rendszeresen megtartották a közgyűléseket, ahol a vezetőség beszámolója mellett igen nagy szerepet játszottak hónap-ról-hónapra

## a dolgozók javaslatai

alkotó kezdeményezései a munka jobb megszervezéséért.

Nem telt még el egy egész hónap a május 27-i közgyűlés óta és a központi üzemrészlegnél máris életbeléptek azok a javaslatok, amelyek annak idején elhangzottak az egyes részlegek, így a fogóosztály és a gépterem különválasztásáról, a szerszámgepek jobb kihasználásáról, a jobb munkavégzésről. Amíg a két részleg dolgozóit egy helyiségben dolgoztak, ahol fűró, marógép-pek és munkapadok egyébként is nagy helyet foglaltak el, alig tudtak mozogni és akarva nem akarva hátráltatták egymást. A fogóosztály felköltözött az emeletre, így a gépteremben is mindjárt jobban fértek.

Horváth Ferenc elvtárs, a szövetkezet fiatal elnöke büszkén mutatja meg a szövetkezet két új, rendkívül teljesítőképessé gépet, amelyeket az elmúlt napokban kaptak az Esztergomi Szerszámgyárból. Az új prés a kovácsműhelyben, az új marógép pedig a gépteremben nyert elhelyezést.

Alig háromszáz méterre a központi üzemrészlegtől, a Lechner-téren helyezkedik el a lámpa-osztály. A gépi-munkát benn végzik a most újjáépített fedett üzemrészben, a lámpák festésére, összeszerelésére és kipróbálására kint kerül sor az udvaron, ahol tizesével állnak a kész, meg a félig kész lámpák. A lámpaosztály dolgozói között sok olyan jó szak-

munkás dolgozik, mint Hodács János, akinek a vezetésével a napokban egy hattagú brigád sterilizátorok gyártásába kezdett. Ez a munka a szakértelmet, a pontosságot és figyelmet egyformán megköveteli. Ki is tesznek magukért a brigád tagjai: minőségi munkát végeznek. Budapestben meg lehetnek elégedve a készületekkel, hiszen itt is azt tükrözik az arcok, amikor az első kész munkadarabra néznek: — sikerült!

Szép munkát végeznek a Vas- és Fémipari KSZ rézművesei műhelyükben. A részlegben

## Szeged legjobb rézművesei

dolgoznak, Szűcs Béla elvtárs irányításával. Klinikáknak, kórházaknak, laboratóriumoknak duplikáló üstöket, desztilláló készülékeket, pálinkafőző kazánokat gyártanak. Átlagteljesítményük még olyan mostoha körülmények között is, mint amilyenek között dolgoznak, — 150—170 százalékot. Megnövelhetnék ezt a százalékot, ha átköltözhetnének egy egészségesebb, világosabb, levegősebb műhelybe. Horváth Ferenc elvtárs, a szövetkezet elnöke, már sokféleképpen próbálta a helyiségszerítést megoldani, de sikertelenül.

A központi részlegnél, a kovácsműhellyel szomszédos a géposztály. Itt dolgozik már három esztendőre Szalontai András elvtárs — körülötte 4—5 tanulóval.

— „Szigorúan” fogom őket — mondja és hamiskásan hunyorít, amikor észreveszi, hogy a fiúk most is figyelik minden szavát — kell, hogy az öregek tanítsák a fiatalokat, mert az utánpótlás nálunk csak jobb lehet, gyengébb nem.

Szalontai bácsi is megszerette a szövetkezetet. Szorgalmát nagyon megbecsülik az üzemben és megfélelően keres.

Nincs panasza a szövetkezet ellen itt senkinek — állapítja meg Vendei Béla elvtárs, aki ugyancsak nem fiatal ember már. — Együtt dolgozunk, aztán együtt szórakozunk. Szombaton avattuk fel a partifürdőt a szövetkezet kabinjával. Ott is voltunk az egészsznapos kiránduláson majdnem teljes létszámmal. Igaz-e Bandi?

— Igaz bizony — bólint rá Szalontai András, — — — — —

## Évzáró ünnepség a Gutenberg-utcai leányiskolában

Vasárnap délután benépesült újra a Szeged, Gutenberg-utcai öreg iskola árnyas udvara. Hangos nevetés, kacagás verte fel a folyosók, tantermek csendjét. Eljöttek a szülők és persze a pedagógusok is, hogy résztvegyenek a fiatalok vidám évzáró ünnepségén.

A kicsi elsőosztályosok padokon ülve, kíváncsian várakoztak, hogyan is zajlik le egy ilyen ünnepség. A nyolcadikosok felnőtt, nagy lányokhoz illelően, komolyan viselkedtek. Kis csoportokba gyűltek az udvar különböző pontjain, s beszélgettek. Bizonyára a jövőről terveztek. De azért itt is a jókedv volt az uralkodó...

Csend lett. A szabadon hagyott térség közepén fiatal, sudárnövésű, széke kislány állt. Bejelentette az ünnepség megkezdését. A műsor az iskola énekkarának szereplésével kezdődött. Az iskola évi munkájáról az igazgatónő számolt be. Többek között elmondta, az iskolának ez évben több mint 600 tanulója volt, akiknek többsége eredményesen befejezte az 1953—54-es oktatási évet. Beszélt a tanári kar és a szülői munkaközösség közötti szoros kapcsolatáról, mely nagymértékben elősegítette az év során felmerülő problémák megoldását.

Az évzáró ünnepséget vidám jelenetek, táncszámok és tornabemutató tette színessé, elevenné. A szülők hosszantartó tapsal jutalmazták az Urbán testvérek táptal táncát. Bájások voltak az I/B. osztályos kislányok; színes szoknyácskájukban, sokszínű se-lyemkendőjükkel, mint tarka kis virágok forogtak, táncoltak a zene ütemére.

A tornabemutató számai közt leg-szebb a bot- és a buzogánygyakorlat volt, mely ügyességet és nagy figyelmet követelt meg a felső osztályosoktól.

Az ünnepség sikerében nagyrésze volt a szülői munkaközösségnek is. Szünetben frissítőt, sört, fagyaltot

és izlésesen elkészített szendvicseket árultak, olcsó ártért.

A tanulók azonban nemcsak az ünnepségen számoltak be évi munkájukról, hanem az iskola emeletén elhelyezett kiállítás is megmutatta, jól kihasználták az elmúlt iskoláévét. A kiállításon látni lehetett egy-egy osztály munkáját. Gondosan elkészített növénygyűjtemények, rajzok, ötletes falijelzők sorakoztak a falak mentén húzódo asztalokon. Igen szép volt a napközisek munkája.

## Válaszolnak az illetékesek

A „Délmagyarország” nemrégén kis cikket közölt a Gyufagyár termékeinek rossz minőségéről. Erre a cikkre kaptuk az alábbi választ: „Tudjuk, hogy a tárgyilagos kritika a minőség javításának egyik fontos eszköze, mert nemcsak figyelmetztetést, hanem tényleges segítséget jelent. Így értékeljük az említett cikket is. Nem lehet tehát szándékunkban a megállapítottakat megcáfolni; csupán csak arról van szó, hogy a cikket bizonyos vonatkozásban kiegészítsük.

Üzemünkben az utolsó évben a minőségi termelés kérdése mind jobban előtérbe került. Ez nemcsak az egész gyártási folyamatra kiterjedő rendszeres komoly ellenőrzésből állapítható meg, hanem méginkább abból, hogy a dolgozók — versenyyben egymással — a minőség állandó emeléséért harcolnak. Az eredmények nem is maradtak

— De azért egy panaszunk csak van.

Es a gépek csattogó, időnként elhalkuló, majd erősödő zajában

## felváltva beszélni kezd

Szalontai és Vendei elvtárs. Elmondják, hogy tavaly kaptak egy megrendelést a Szegedi Konzervgyártól almaszelőgépek elkészítésére. — Egy ideig csak vártunk, hátha jön a műszaki rajz utasítás, mert nem tudtuk, milyen is az ilyen masina. Hasztalan vártunk. Egy napon másodmagával beállított hoz-zánk Biczók László, a Konzervgyár főgépészeinek helyettese, de már úgy jött, hogy „vinnék is már, ha volna mit”. Akkor még hozzá sem kezdtünk a munkához. Amikor elementek, Murka elvtárs, a művezetőnk jött hozzánk, hogy törjük a fejünket, miként lehetne a legegyszerűbben és egyszerűbben megkon-struálni ezt a kis gépet. Aztán ketten neki is álltunk. Sokszor még este is vitakoztunk egy pohár sör mellett, hogy lehetne jobb, egyszerűbb a kiscső. Addig kísérleteztünk, addig vitakoztunk, hogy egy-szerre aztán elkészült a gép. Ki-gasztalanul működött, s szelte az almát, csak éppen üzembe kellett állítani. Nagy örömmel adtuk át a kész munkadarabot. Dicsérték is nagyon a konzervgyáriak. Nem voltak a dicsérgetésben fukarok. Egy ideig csendesen vártunk, mi lesz az újítással. Hallgattunk volna tán a mai napig is, ha hírt nem vesszük annak, hogy a konzervgyárban egyesek lerajzoltatták a gépet és beadták, mint saját újításukat. A könnyűipari minisztérium el is fogadta és olyan jónak találta, hogy erre az idénre már meg is rendelt harminc darabot egy hozzá tartozó üzemben.

Biczók László akkoriban így vi-gasztalta elbúsult öreg mesterét.

„Sose búsuljon Bandi bátyám, maguké a babér, de több semmi”.

— Azóta — mondja Szalontai András — nem kardoskodunk. Csak az fáj, hogy a gyártásból kizárták a szövetkezetet.

— Lehet itt valamit csinálni? — dől előre kérdőn Vendei bácsi... Hát hogyan lehetne. Nem volt még olyan bonyolult kérdés, amely-re akarattal né találtak volna vá-laszt és megoldást az emberek. A kérdést sürgősen beszélje meg a szövetkezet a Konzervgyárral.

## A Nemzeti Színház Bánk bán előadásával megkezdődött a Magyar Dráma Hete

Vasárnap este a Nemzeti Színházban Katona József: Bánk bán című színművével ünnepélyesen megkezdődött a Magyar Dráma Hete. A megnyitón ott volt Darvas József népművelési miniszter és kulturális életünk számos kiváló képviselője, s eljöttek a Magyar Dráma Hete alkalmából Budapestre érkezett vidéki színházak művészei. Megnyitó beszédet Non György elvtárs népművelési miniszterhelyettes mondott:

— A magyar színházak művészei a népművelési minisztériummal egyetértésben úgy határoztak, hogy az idei, eredményekben gazdag színházi évadot méltóképpen fejezzék be, megrendezik a Magyar Dráma Hetét. — mondotta többek között Non György.

A következő héten budapesti és vidéki színházaink előadásain színházlátogató közönségünk megtekintheti az új magyar dráma-irodalom és színművészet legújabb alkotásait, régi drámairodalmunk felújított műveit. A Magyar Dráma Hetén népidemokráciánk, irodalmunk, színművészetünk eredmé-

nyeit kívánjuk bemutatni.

— A budapesti és vidéki színházaink a magyar dráma alkotóműhelyévé váltak.

— A már elért és várható eredményeink legjobb biztosítéka az az örvendetes jelenség, hogy a magyar írók egyre nagyobb számmal gazdagítják új drámairodalmunkat — folytatta Non György.

— Dolgozó népünk, pártunk, írónk, művészeinkől több és jobb mai témájú színdarabot vár. Olyan darabokat, amelyek még élesebben vetik fel életünk, társadalmunk konfliktusait és az életet hűen ábrázolva nevelnek, mozgósítanak. Azt várjuk, hogy a Magyar Dráma Hete során megrendezendő vitákban íróink, színművészeink, kritikussaink egymást bírálva, egymást segítve új erőt merítsenek a jövő évi nagy feladatokra.

A szegedi Nemzeti Színház együttese vasárnap délután mutatta be a Madách színházban — a Magyar Dráma Hete első szakmai bemutatójaként — a Csiky Gergely: Mákvi-rágok című színművét. Az előadást a megjelentek nagy érdeklődéssel kísérték.

## Tépei hírek

Ebben a hónapban nyolc ingyenes csecsemő kelengye utalványt adtnak ki a községben. A szülő-anyák boldogan jönnek az utalványokért a tanácsházához.

Kedvvel végzik munkájukat a dolgozó parasztok, — jó a hangulat. Az üzletekben a petróleumtól kezdve, a csokoládéig minden kapható, — jelentősen javult az áruellátás.

Szorgalmasan végzik a növény-ápolást Tépei dolgozó parasztjai. A kukoricát is másodszerre kapálják, de nem hanyagolják el a cukorrépa, burgonya kapálását sem. A

fűkaszás is befejeződött Tépei területén.

Az őszi kalászosok szépen fejlődnek. Az árpa aratására e hónap végén körülbelül sor kerül.

A hét esztendő Tóth Mária, aki első osztályos éltanuló, július hó elsején 2 heti üdülésre utazik a Balaton partjára. Édesapja: Tóth Antal géplakatos, a Balatoni Hajózási Vállalat tépei telepén. A kislány és szülei is nagyon örülnek annak, hogy így is gondoskodnak róluk.

Csendes Pálné levelező.

## V. M. Molotov megérkezett Moszkvába

Moszkva (TASZSZ). V. M. Molotov, a Szovjetunió külügyminisztere június 20-án a genfi külügyminisz-

teri értekezletről jövet Moszkvába érkezett.